

Dopis preláta (24. září 2017)

„Co hledáte?“, říká Ježíš mladým lidem. Když jim pomůžeme, aby v nich rostlo zdravé a silné srdce, uslyší jeho volání „pojdte a uvidíte“.

24.09.2017

Milovaní, ať Ježíš ochraňuje mé dcery a syny!

Po uplynulých měsících, kdy jsem měl to potěšení vidět mnohé z vás, vám píši s pohledem již zaměřeným na téma zasedání příští biskupské

synody, která se bude konat za rok v Římě (na téma): „Mladí lidé, víra a rozlišování povolání.“ Jak víte, o apoštolské práci s mládeží se hodně uvažovalo na nedávném Generálním kongresu.¹ Těmito řádky bych vás chtěl jednoduše vybídnout k úvaze – aniž bych zacházel do podrobností – nad tím, jak bychom mohli prohloubit tento prvořadý aspekt našeho křesťanského povolání.

„Co byste chtěli?“ řekl Pán Janovi a Ondřejovi, když se k němu poprvé přiblížili (Jan 1, 38). Mládí je dobou hledání; je to období, kdy se do popředí dostává otázka „kým chci být?“, která pro křesťana znamená také „kým jsem *povolán* být?“ Je to otázka zaměřená na povolání, na to, jak odpovědět na Boží lásku. „A co ty, mladý muži a mladá ženo?“ napsal před dvěma lety papež František, „pocítil jsi někdy, že na tobě spočinul tento pohled nekonečné lásky, která přes všechny tvoje hříchy, omezení a

pády i nadále s tebou počítá a hledí na tvůj život s nadějí? Jsi si vědomý hodnoty, kterou máš před Bohem, jenž ti z lásky dal všechno?“²

Je mnoho překážek, někdy obtížných, které dnes ztěžují toto osobní setkání s Boží láskou. Jsou však také náznaky naděje. „Není pravda,“ řekl Benedikt XVI., „že mladí lidé myslí pouze na konzum a požitek. Není pravda, že jsou materialističtí a egoističtí. Opak je pravdou: mladí lidé touží po velkých věcech.“³ Tato slova odpovídají skutečnosti života mnoha mladých lidí toužících zlepšit svět vzdor tomu, že jejich touha zdánlivě naráží na lhostejnost mnohých, kteří „zestárli“ vlivem neustálého útoku konzumu, zábavy, neodkladnosti a frivolnosti. Stěžovat si na tuto situaci je snadné; mnohem náročnější je naopak snažit se dostat touze po velkých věcech, která se skrývá v srdci mladých lidí, třebaže bývá ukryta pod vrstvou zdánlivé

lhostejnosti. Jsme schopni probudit v nich nadšení pro krásu víry, pro život žitý pro druhé? Obracím se na každého z mých mladších synů a dcer: umíš předávat svým přátelům nadšení pro Boha, který je Krása, Dobro, Pravda, ten jediný, kdo může nasytit touhu po štěstí, kterou mají mladí lidé v srdci? A nás, kteří již nejsme tak mladí věkem, ale snažíme se udržet si mladé srdce, se ptám: snažíme se rozumět jejich problémům, jejich touhám? Mládneme s nimi?

Svatému Josemaríovi se líbil způsob, jakým se v portugalské rěči říká mladým lidem: *os novos* (noví, pozn. překl.). Při jedné příležitosti řekl: „Budte všichni velmi mladí. Omládněte! (...) Omládnout znamená být opět mladým, být opět novým, mít v sobě novou schopnost odevzdat se.“⁴ _ Chceme-li v duších probouzet velkorysou touhu po odevzdání se Bohu a lidem, je třeba, abychom se

my, křesťané, snažili vydávat autentické svědectví života upřímně zaměřeného na sjednocení s Ježíšem Kristem. Přestože jsme omezení, s milostí Boží můžeme být rozsévači pokoje a radosti tam, kde nás Pán chce mít, lhostejno, zda v nějakém skrytém koutku světa, nebo na křižovatce kultur. Snažme se v sobě udržovat a živit „mladost“, kterou nám Bůh dává.⁵ Naše pokojné svědectví mladého ducha zanechá v druhých vždy stopu, která se dříve či později projeví jako pomoc pro jejich život.

Svatý Josemaría říkal – a jeho úvaha se vztahuje i na všechny, kteří nějakým způsobem zasahují do výchovy mládeže –, že rodiče jsou z devadesáti procent odpovědní za povolání svých dětí. S myšlenkou na všechny, zvláště však na spolupracovníky a supernumeráře, bych vám chtěl navrhnout, abyste se zaměřili především na vaše domovy,

a také vás chci vybídnout, abyste popřemýšleli nad tím, zda se můžete více zapojit, kreativně a velkoryse, do formačních iniciativ zaměřených na mládež (školy, kluby atd.). Zamyslete se nad tím, jestli vaše děti mohou být šťastné, že patří do vaší rodiny, protože mají rodiče, kteří jim naslouchají, berou je vážně a mají je rádi takové, jaké jsou; kteří se nebojí klást si stejné otázky jako oni; kteří jim pomáhají vnímat hodnotu věcí v malých skutečnostech každodenního života, a úsilí, jež si vyžaduje starost o rodinu; kteří na ně umí být přísní a nebojí se je uvést do styku s bolestí a zranitelností; kteří jim svou zbožností pomáhají *dotýkat se* Boha, být „dušemi modlitby“. Krátce, pomáhejte jim, aby v nich rostlo zdravé a silné srdce, aby byli schopné slyšet Boha, který každému z nich jako Janovi a Ondřejovi říká: „Pojďte a uvidíte.“ (Jan 1, 39).

Z celého srdce vám žehná

váš Otec

Řím, 24. září 2017, nuestra Señora de la Merced (den Panny Marie milostné).

1Pastýřský list, 14. 2. 2017, 17, 24–28, 31.

2Poselství papeže Františka k SDM v Krakově, 15. 8. 2015.

3Benedikt XVI., Promluva, 25. 4. 2005.

4Svatý Josemaría, poznámky z rodinného setkání, 19. 3. 1964.

5Srov. Svátý Josemaría, Brázda, č. 79.

.....